

Sygn. akt VI Ka 387/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodnicząca: SSO Elżbieta Kosecka - Sobczak

Protokolant: sekr. sądowy A. Z.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Elblągu K. P.

po rozpoznaniu dnia 18 października 2018r., w E. sprawy:

M. M. (1) s. S. i K. ur. (...) w D.

oskarżonego z art. 270 § 1 kk i inn.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w D.

z dnia 14 maja 2018 r., sygn. akt II K 11/18

I. zmienia zaskarżony wyrok i uniewinnia oskarżonego M. M. (1) od zarzucanego mu czynu,

II. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt **VI Ka 387/18**

UZASADNIENIE

M. M. (1) został oskarżony o to, że w okresie od 12 sierpnia 2016 roku do 01 września 2016 roku w miejscowości G., gm. R., pow. (...), woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jako sołtys S. G. na oryginale listy obecności mieszkańców S. G. obecnych na zebraniu wiejskim w dniu 12 sierpnia 2016 roku załącznik numer 2 protokołu z zebrania (...) podrobił podpis o treści (...) znajdujący się w rubryce „podpis” w pozycji numer 2 (...) podrobił podpis o treści (...) znajdujący się w rubryce „podpis” w pozycji numer 4 (...) podrobił „podpis” w pozycji numer 5 (...) podrobił podpis o treści (...) kreślony na nazwisko (...) znajdujący się w rubryce „podpis” w pozycji numer 9 (...), ponadto na oryginale Wniosku mieszkańców G. na rok 2017 o uchylenie budżetu sołeckiego z miejscowością i datą wystawienia (...).08.2016 rok oraz na rewersie oryginału Wniosku mieszkańców G. na rok 2016 o zmiany w budżecie sołeckim z miejscowością i datą wystawienia: (...).08.2016 rok, podrobił podpis kreślony na nazwisko (...) znajdujący się w pozycji numer 12 (...) czym działał na szkodę M. R., B. M., M. Z., T. P., K. M. oraz Urzędu Gminy w R. reprezentowanego przez Wójta T. W., tj. o czyn z art. 270§1kk w zw. z art. 12 kk.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w D. z dnia 14 maja 2018r. w sprawie II K 11/18 oskarżonego uznano za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 270§1kk w zw. z art. 12 kk i za to wymierzono mu karę 50 stawek dziennych grzywny po 40zł. Rozstrzygnięto też o kosztach sądowych i o opłacie.

Apelacje od powyższego wyroku na korzyść oskarżonego wniósł oskarżony, który zarzucił sądowi I instancji brak przeprowadzenia dowodów w sprawie i wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd zaważył, co następuje:

Przede wszystkim należy dobitnie podkreślić, że apelacja została wniesiona tylko na korzyść oskarżonego, stąd Sąd Okręgowy był związany zakazem pogarszania sytuacji oskarżonego z art. 434§1 kpk. W niniejszej sprawie doszło zaś do przypisania oskarżonemu popełnienia czynu sformułowanego w taki sposób, że nie można z opisu tego czynu było wywnioskować, aby oskarżony przypisanym mu zachowaniem wyczerpał znamiona przepisu art. 270§1kk. Bowiern opis zarzucanego w akcie oskarżenia, a następnie przypisanego oskarżonemu przestępstwa, musi zawierać niezbędny z punktu widzenia ustawowych znamion danego przestępstwa opis czynu, co wynika z art. 413 § 1 pkt 4 kpk.

Oskarżonemu zarzucono popełnienie przestępstwa fałszerstwa materialnego z art. 270§1kk, przy czym jednym ze znamion tego występku określonego w art. 270 § 1 kk jest cel „użycia za autentyczny” podrobionego lub przerobionego dokumentu. Tymczasem i oskarżyciel w zarzucie i sąd rejonowy w wyroku - w którym przyjął opis czynu w postaci zredagowanej w akcie oskarżenia- nie wymienili tego znamienia. A wobec tego uchybienia tj. naruszenia art. art. 413 § 1 pkt 4 kpk poprzez pominięcie w opisie czynu przypisanego M. M. w wyroku istotnego znamienia dot. celu podrobienia lub przerobienia dokumentu, a niezbędnego dla przypisania przestępstwa z art. 270§1kk, to należało stwierdzić, że doszło do przypisania mu czynu, którego nie można było utożsamiać z przestępstwem z art. 270§1kk.

Należy też podkreślić, że przy braku wniesienia środka odwoławczego na niekorzyść oskarżonego, to sąd II instancji nie mógł ani uzupełnić o to „brakujące znamię” z art. 270§1kk opisu czynu w stosunku do opisu przyjętego (za zarzutem z aktu oskarżenia) w zaskarżonym wyroku, ani też uchylić wyroku i przekazać sprawy do ponownego rozpoznania w celu uzupełnienia opisu czynu o brakujący element – znamię z art.270§1kk, gdyż związany był zakazem reformationis in peius z art. 434§1kpk. Stwierdzając zaś, że opis czynu przypisanego oskarżonemu nie pozwala na odkodowanie go w ten sposób, że sąd I instancji opisem tym wykazał, że oskarżony wyczerpał znamiona czynu z art. 270§1kk, to sąd odwoławczy musiał zmienić zaskarżony wyrok i uniewinnić M. M. od popełnienia takiego czynu jaki został mu przypisany w zaskarżonym wyroku. W tym miejscu należy zaznaczyć, że takie postąpienie w sytuacji, gdy środek odwoławczy został wniesiony tylko na korzyść oskarżonego, a opis czynu z wyroku nie pozwala na przyjęcie, że wskazano w nim w sposób właściwy by oskarżony wyczerpał znamiona danego przestępstwa, to wynika z uzasadnień np. wyroków Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 2002 r. w sprawie II KKN 270/00, z dnia 15 lutego 2005 r. w sprawie III KK 310/04 , postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 16 kwietnia 2002 r. w sprawie IV KKN 41/01 czy postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 czerwca 2006 r. w sprawie IV KK 108/06.

Stwierdzenie już więc tylko powyższego uchybienia było wystarczające do zmiany zaskarżonego wyroku.

Reasumując, to z przedstawionych względów, wobec ułomności opisu czynu przypisanego oskarżonemu w zaskarżonym wyroku, to Sąd Okręgowy na mocy art. 437 kpk zmienił zaskarżony wyrok i uniewinnił oskarżonego M. M. od popełnienia przypisanego mu czynu, który nie może być utożsamiony z przestępstwem z art. 270§1kk; a w konsekwencji tego kosztami procesu obciążył Skarb Państwa (art. 632 pkt.2 kpk).